

der transporten forudsætter forevisning af samtlige konnossementsoriginaler (jf. udka-stets § 302, stk. 2, andet punktum). Hvis aflasteren har givet blot et eksemplar fra sig, mister han sin ret til at disponere over godset under transporten.

Stk. 2, som svarer til § 165 i den gældende sølov, handler om erhvervelse i god tro af konnossement. Den, som én gang har erhvervet konnossement, bliver i henhold til denne bestemmelse aldrig tvunget til at tilbagelevere dette til den, som har mistet det. Godtroende erhverver behøver således end ikke mod erstatning at udlevere konnossement på trods af, at dette viser sig at være stjålet eller på anden vis bortkommet fra den rette indehaver.

Bestemmelsen omfatter tillige gennemgangskonnossementer.

Til § 307. Standsningsret

Paragraffen svarer til § 166 i gældende sølov. Disse bestemmelser regulerer sælgerens standsningsret.

Til trods for, at konnossement er overleveret til køberen, gælder de i lovgivningen (købeloven) anførte bestemmelser om ret til for sælgeren, på grund af køberens insolvens eller for sømmelse med at fuldføre, hvad han skal i henhold til købeaftalen, at hindre godsets udlevering eller kræve det tilbage fra køberens kreditorer (*stk. 1*). En undtagelse herfra gælder dog for så vidt som en senere godtroende konnossementserhverver er beskyttet over for sælgeren (*stk. 2*).

Standsningsret foreligger kun i forhold til en transportør eller en lignende selvstændig person som led i en fortsat transport, men ikke i forhold til en person, der i henhold til bemyndigelse fra køberen har modtaget godset på køberens vegne.

Til § 308. Søfragtsedler (Sea Waybill)

Stykgodskapitlets regler gælder som udgangspunkt alle transportdokumenter undtagen certepartier, jf. definitionen i § 251 og undtagelsen i § 253 om certepartier. Søfragtsedler (Sea Waybills) er derfor omfattet af nærværende kapitels regler. Dette gælder dog ikke de bestemmelser, der specielt vedrører konnosse-

menter, idet en søfragtseddel ikke er et konnossement.

Paragraffen savner et egentlig modstykke i søloven, Haag-Visby-reglerne og i Hamburg-reglerne. I Hamburg-reglerne i artikel 18, findes en generel bestemmelse om andre dokumenter end konnossement. Der angives dog ikke andet end, at dokumentet udgør et prima facie bevis om, at aftalen er indgået og om modtagelsen af godset. Dette stemmer med almindelige retsprincipper og behøver ikke angives særskilt i lovteksten. Derimod er det blevet anset for værdifuldt at medtage visse bestemmelser om søfragtsedler, som kan give vejledende funktioner. I det omfang andre dokumenter anvendes, f.eks. kvitteringer, er særskilte bestemmelser ikke blevet anset for nødvendige.

Sea Waybill er i praksis vokset ud af sådanne hurtige systemtransporter, hvor konnossementets udleveringsmekanisme, »against surrender of the document«, har vist sig at medføre dyrebar ventetid. Godset er kommet frem før konnossement, som holdes tilbage gennem langsomme bankrutiner og postganges forværring. Det mønster for fragtsedler, som gennem lang tid er blevet udviklet og reguleret inden for jernbaneretten, biltransportretten og luftretten – nemlig at godset leveres på bestemmelsesstedet til den navngivne modtager, så snart det er ankommet, og modtageren gør sin ret til godset gældende, uden at der kan stilles krav om, at dokumentet bliver præsenteret eller ej, er blevet naturligt at overføre til søretens område. Bestemmelsen støtter sig således på analogier fra land- og luftretten. Internationalt foregår der for tiden et vist arbejde for at kodificere de rutiner med søfragtsedler, som allerede anvendes i praksis.

Stk. 1 indeholder en definition af begrebet søfragtseddel (Sea Waybill).

I *stk. 2* reguleres afsenderens dispositionsret over godset, når søfragtsedler anvendes.

Stk. 3 indeholder transportørens pligt til at udstede et konnossement, når en søfragtseddel er udstedt.

Til § 309. Søfragtsedlens indhold og bevisfunktion